

Vyvěšeno dne: 26. 8. 2026

Svěšeno dne: 9. 9. 2026

Jakub Otevřel, DiS.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Tomáše Herce a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobkyně: **Mgr. Ing. Petra Hamplová, Ph.D.**, IČO 74238001, sídlem Zahradní 2330/13, Zábřeh, insolvenční správce dlužnice Farma Lípa s.r.o., IČO 01739719, sídlem č. p. 154, Stružnice, zastoupená JUDr. Michalem Hudečkem, advokátem, sídlem Krapkova 452/38, Olomouc, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, sídlem Těšnov 65/17, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 7. 2024, č. j. MZE 43835/2024-14141, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 1. 2025, č. j. 11 A 93/2024-41,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Věc se týká řízení o jednotné žádosti podle § 11b a násl. zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), ve znění pozdějších předpisů. Nedílnou součástí jednotné žádosti je i příloha uvedená v prováděcím předpise k tomuto zákonu. Předmětem posouzení je právní otázka, zda § 11d odst. 1 tohoto zákona umožňuje Státnímu zemědělskému intervenčnímu fondu (dále jen „prvostupňový správní orgán“), aby navzdory tomu, že žadatel ve stanovené lhůtě nedoloží přílohu jednotné žádosti, řízení o jednotné žádosti nezastavil.

[2] Dne 11. 5. 2023 podala obchodní společnost Farma Lípa s. r. o. (dále jen „původní stěžovatelka“) jednotnou žádost pro rok 2023, kterou požádala o poskytnutí:

- platby pro horské oblasti a jiné oblasti s přírodními nebo jinými zvláštními omezeními podle nařízení vlády č. 61/2023 Sb., o stanovení podmínek provádění opatření pro oblasti s přírodními omezeními;

- základní podpory příjmu pro udržitelnost podle nařízení vlády č. 83/2023 Sb., o stanovení podmínek poskytování přímých plateb zemědělcům;
- doplňkové redistributivní podpory příjmu pro udržitelnost podle nařízení vlády č. 83/2023 Sb.;
- základní celofaremní ekoplatby podle nařízení vlády č. 83/2023 Sb.;
- platby na chov telete masného typu podle nařízení vlády č. 83/2023 Sb.

[3] Prvostupňový správní orgán usnesením o sloučeném řízení ze dne 18. 1. 2024, č. j. SZIF/2024/0059265 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), řízení o jednotné žádosti podle § 11d odst. 1 zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu zastavil. Dospěl k závěru, že původní stěžovatelka nesplnila podmínku aktivního zemědělce stanovenou v § 4 odst. 2 písm. a) nařízení vlády č. 83/2023 Sb., neboť k jednotné žádosti jako povinnou přílohu nepřiložila soupis účetních a daňových dokladů. Tím porušila podmínku stanovenou v § 11b odst. 4 zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu.

[4] Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítl odvolání původní stěžovatelky proti prvostupňovému rozhodnutí, které zároveň potvrdil. Původní stěžovatelka nedodala spolu s jednotnou žádostí soupis účetních a daňových dokladů ani účetní nebo daňové doklady samotné. Prvostupňový správní orgán tak nemohl posoudit a ověřit zemědělské příjmy původní stěžovatelky, které uvedla v jednotné žádosti, a správně je „napárovat“ podle účetních dokladů a jejich soupisu s údaji z daňového přiznání. Nemohla být proto provedena správná administrace jednotné žádosti a řízení o ní muselo být zastaveno. Původní stěžovatelka si sama vybrala v III. části jednotné žádosti, že splnění definice aktivního zemědělce doloží společně s jednotnou žádostí daňovým přiznáním, jakož i soupisem účetních a daňových dokladů [§ 4 odst. 5 písm. b) nařízení vlády č. 83/2023 Sb.].

[5] K argumentu původní stěžovatelky, že ji prvostupňový správní orgán měl upozornit na povinnost dodat stanovenou přílohu (požadované doklady), žalovaný odkázal na § 11d odst. 1 zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu. Tato příloha je nedílnou součástí jednotné žádosti a měla tak být doložena spolu s ní, nejpozději však do 15. 5. 2023. Popřípadě měla původní stěžovatelka možnost ji v souladu s § 11b odst. 5 zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu doplnit do 9. 6. 2023, tj. do 25 kalendářních dnů po uvedeném termínu, byť by za pozdní dodání byla sankcionována. Součástí jednotné žádosti je prohlášení žadatele, že se seznámil s podmínkami poskytnutí dotace, o kterou žádá, a současně se podáním žádosti zavázal dodržovat podmínky této dotace. Prvostupňový správní orgán tudíž postupoval v souladu s právními předpisy, jestliže jednotnou žádost „napadeným usnesením zamítl“.

II. Rozsudek městského soudu

[6] Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) napadeným rozsudkem žalobu zamítl. V zapovězení výzvy k odstranění vad jednotné žádosti ve smyslu § 11d odst. 1 zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu neshledal neústavnost. Odlišnost tohoto postupu od obecného pravidla ve správním řízení je dána povahou příloh k jednotné žádosti a dalších souvisejících dokladů, jelikož zakládají způsobilost pro dotaci.

[7] Podle čl. 13 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 640/2014 ze dne 11. 3. 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013, pokud jde o integrovaný administrativní a kontrolní systém a o podmínky pro zamítnutí nebo odnětí plateb a správní sankce uplatňované na přímé platby, podporu na rozvoj venkova

pokračování

a podmíněnost (dále jen „nařízení č. 640/2014“), má být zajištěno včasné předkládání veškerých podkladů k žádosti o dotaci, jestliže zakládají způsobilost pro získání příslušné dotaci. Zákonná úprava jednotné žádosti, která byla vložena do zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu novelou provedenou zákonem č. 382/2022 Sb., zachovala stávající přístup a zohlednila závěry auditního šetření Evropské komise č. AA/2017/010/CZ (dále jen „auditní šetření Evropské komise“). Povinnost prvostupňového správního orgánu vyzývat žadatele o dotaci k dodatečnému dokládání příloh a dalšího souvisejícího dokladu k jednotné žádosti by odporovala smyslu § 11d zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu a pro administraci každé jednotné žádosti by znamenala poměrně významnou zátěž. Toto ustanovení dopadá pouze na přílohu, která představuje způsobilostní podmínku, tj. zakládá způsobilost pro poskytnutí příslušné dotace. Podmínka aktivního zemědělce je základním předpokladem způsobilosti žadatele, kterou musí splnit všichni příjemci přímých plateb. Bez jejího splnění nelze přistoupit k posuzování dalších navazujících podmínek jednotlivých opatření.

[8] Auditní šetření Evropské komise shledalo v praxi České republiky nedostatky při administraci dotací v rámci jednotné žádosti ve vztahu k unijním pravidlům. Právě vyzývání žadatelů k opravě jednotné žádosti či doplnění chybějících příloh po podání jednotné žádosti a případné poskytnutí dodatečné lhůty k podání opravy či doplnění není v souladu s právními předpisy Evropské unie, neboť po uplynutí termínu pro podání jednotné žádosti může být žádost pouze doplněna o zákonem požadované podpůrné doklady ve lhůtě 25 kalendářních dnů při uplatnění snížení o 1 % za každý pracovní den prodlení. Po uplynutí této lhůty není dodatečné doložení podkladů, které zakládají způsobilost pro získání podpory, přípustné. Na běh této lhůty nemá podle závěrů auditního šetření Evropské komise vliv, že členský stát vyzval v souladu se svým vnitrostátním právem k odstranění vad nebo doplnění jednotné žádosti.

[9] Požadavek, který přispěje k rychlosti a plynulosti procesu poskytování dotací, nelze považovat za výsledek přepjatého formalismu. Pokud by prvostupňový správní orgán vyzval původní stěžovatelku k odstranění vad jednotné žádosti se současným poskytnutím dodatečné lhůty, zcela proti smyslu a účelu právní normy by původní stěžovatelku nedůvodně zvýhodnil oproti žadatelům, kteří svoji jednotnou žádost podali řádně, úplně a bez vad v zákonem stanovené lhůtě.

[10] Za situace, kdy městský soud neshledal pochybnosti o tom, zda je použité ustanovení v souladu s ústavním pořádkem, mu žádný zákon neumožňuje odstranit případnou tvrdost zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu. Soudy ve správním soudnictvím nemohou pružně přizpůsobovat výklad jakéhokoliv ustanovení momentální skutkové situaci a měnit či přepisovat právní předpisy jen pro tvrdost jejich použití. Nejde navíc o ojedinělou výjimku z obecné úpravy správního řádu týkající se výzev k opravě.

[11] Městský soud nepřisvědčil ani námitce původní stěžovatelky, že neposkytnutí dotace, s níž počítala ve svém *cashflow*, může v krajním případě vést k jejímu úpadku a posléze likvidaci. S odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) i judikaturu Soudního dvora Evropské unie uvedl, že za dodržení všech podmínek dotací jsou výlučně odpovědní příjemci podpor. Ani skutečnost, že poskytovatel finančních prostředků opomněl upozornit na nesrovnalosti při provádění dané akce, nevylučuje ani neomezuje takovou odpovědnost. Předpokladem práva dovolávat se legitimního očekávání je v takovém případě poskytnutí konkrétních ujištění příslušným orgánem, která by zároveň musela být v souladu s právními předpisy. Zásady legitimního očekávání se nemůže dovolávat příjemce, který se dopustil zjevného porušení platné právní úpravy (srov. rozsudek NSS ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 Afs 15/2012-38, č. 2713/2012 Sb. NSS, bod 33). Dotace poskytnuté na základě jednotné žádosti jsou nárokové

až po splnění dotačních podmínek. Předchozí stěžovatelce nesvědčilo legitimní očekávání, že jí dotace bude vyplacena i za situace, kdy řádně a včas neprokázala splnění podmínky aktivního zemědělce doložením minimálních výnosů ze zemědělské činnosti.

III. Kasační stížnost

[12] Původní stěžovatelka podala proti rozsudku městského soudu kasační stížnost z důvodů, které podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s., navrhla jej zrušit a věc vrátit městskému soudu k dalšímu řízení. Obecně platí, že správní orgán je ze zákona povinen chránit práva a zájmy dotčených osob a poskytovat jim pomoc a poučení, aby pro neznalost právních předpisů neutrpěli v řízení újmu. Nedodání přílohy je zjevnou nesprávností, kterou lze odstranit. Místo toho je nyní toto administrativní pochybení způsobilé ukončit podnikání původní stěžovatelky, která bez dotace nebude schopna splácet své závazky. Ostatně již nyní je proti ní vedeno insolvenční řízení před Krajským soudem v Ústí nad Labem – pobočkou v Liberci (dále jen „krajský soud“) pod sp. zn. KSLB 76 INS 21301/2024. Původní stěžovatelka zastává názor, že městský soud a žalovaný provedli takový výklad § 11d odst. 1 zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu, který je přepjatě tvrdý a nesleduje účel tohoto zákona. Dotace by měla být krácena v plné výši teprve v těch nejzávažnějších případech porušení pravidel či za existence zvláštních okolností. Zákonodárce může stanovit, že nesplnění určité jasně vymezené podmínky bude mít za následek odmítnutí dotace. Předvídá-li ale zákon výslovně správní uvážení poskytovatele dotace, musí této svojí povinnosti dostát.

[13] Ustanovení čl. 13 nařízení č. 640/2014 nikterak nebrání, aby členský stát vyzval původní stěžovatelku k doložení (odstranění) zjevné nesprávnosti, když nedoložila přílohu k jednotné žádosti. To platí i v případě způsobilostní přílohy. Podmínky, za nichž by ji vyzval, jsou v kompetenci členského státu. V tomto ohledu by měl být § 11d zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu vyložen optikou nálezu Ústavního soudu ze dne 29. 9. 2004, sp. zn. III. ÚS 188/04. Argument městského soudu, že původní stěžovatelka by byla nedůvodně zvýhodněna oproti žadatelům o dotaci, kteří své povinnosti splní, je nesprávný. Úspěch jednoho žadatele o dotaci totiž neomezuje ani nevylučuje (ani nesnižuje dotaci) žadatele jiného.

[14] Z § 11b a § 11c zákona o Státním zemědělském a intervenčním fondu je zřejmé, že se počítá s doručením předběžných výsledků administrativní kontroly i s kontrolou na místě v odůvodněných případech. Podle čl. 44 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2116 ze dne 2. 12. 2021 o financování, řízení a monitorování společné zemědělské politiky a zrušení nařízení (EU) č. 1306/2013 (dále jen „nařízení 2021/2116“), se dotace vyplácí od 1. 12. roku podání do 30. 6. roku následujícího. Časově má tedy prvostupňový správní orgán od termínu pro podání jednotné žádosti celkovou dobu 13,5 měsíce na zpracování jednotné žádosti a případné vyplacení dotace. Odstranění vad jednotné žádosti výzvou, kterých prvostupňový správní orgán činí běžně mnoho (což původní stěžovatelka dokládá výzvou k žádosti o zařazení do opatření ekologické zemědělství ze dne 16. 12. 2024, č. j. SZIF/2024/0771975), se nijak „*neprotiví*“ ani účelu práva Evropské unie, ani principům správního práva.

[15] Městský soud uvádí, že auditní šetření Evropské komise shledalo nedostatky v aplikační praxi České republiky při administraci dotací v rámci jednotné žádosti či doplnění chybějících příloh pro podání jednotné žádosti, včetně poskytování lhůty k podání opravy nebo doplnění. Původní stěžovatelka však upozorňuje, že toto auditní šetření není pramenem práva a tento dokument nebyl proveden k důkazu, protože na něm městský soud nemohl založit svou argumentaci. Jde o vadu řízení, která měla za následek nezákonné rozhodnutí. Nedostatky se měly týkat výzev k doplnění jednotné žádosti zasílaných po uplynutí 25 kalendářních dnů

pokračování

od posledního dne pro podání jednotné žádosti. Do té doby ani právo Evropské unie, bylo-li by vyloženo způsobem, kterým městský soud popsal auditní šetření Evropské komise, nebrání prvostupňovému správnímu orgánu vyzvat žadatele k nápravě. Městský soud přímo uvádí, že na běh této lhůty nemá podle závěrů auditního šetření Evropské komise vliv skutečnost, že členský stát vyzval v souladu se svým vnitrostátním právním předpisem k odstranění vad nebo doplnění jednotné žádosti. Pokud tedy byla udělena korekce, bylo to pro nedodržení této lhůty. Dotčená lhůta nicméně nemusí být za každou cenu porušena. Je zřejmé, že zjevný nedostatek žádosti je možno odstranit, a to poskytnutím poučení či pomoci ze strany správního orgánu.

[16] Hlavním záměrem novely zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu provedené zákonem č. 382/2022 Sb. bylo zajištění rozvoje celého sektoru při zachování původních směrů společné zemědělské politiky. Těmi jsou zejména stabilizace zemědělských příjmů a rozvoj konkurenceschopnosti a dostatečné zajištění bezpečných potravin za rozumné ceny pro spotřebitele, jakož i stále důležitější podpora reagující na změnu klimatu a směřující k udržitelnému zemědělství a lesnictví a v neposlední řadě rozvoj venkova. Podle důvodové zprávy k tomuto zákonu (Poslanecká sněmovna, 9. volební období, 2021-2025, sněmovní tisk 272) je tedy účelem lhůt, v nichž lze přijímat opožděná podání, možnost efektivního naplánování kontrol. Podle původní stěžovatelky však tento účel není ohrožen tím, že žadatel bude vyzván k opravě zjevné nesprávnosti, byť by to mohlo být pouze do 9. 6. příslušného roku.

[17] Původní stěžovatelka zpochybňuje rozumnost výkladu § 11d odst. 1 a § 11id zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu, v nichž shledává ze strany žalovaného a soudu ústavněprávní deficit z důvodu nepoužití obecné zásady přiměřenosti. V určitém smyslu analogickou situaci již Nejvyšší správní soud řešil v rozsudku ze dne 25. 3. 2021, č. j. 4 Afs 253/2020-31, č. 4176/2021 Sb. NSS, v němž šlo o vrácení dotace podle § 11a zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu. Pro tehdejšího žalobce nebylo možné užít § 44a odst. 2 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, který Generálnímu finančnímu ředitelství umožňuje z důvodů hodných zvláštního zřetele zcela nebo zčásti prominout odvod za porušení rozpočtové kázně. Zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu neobsahuje obdobné zmocnění ke správní úvaze, ve svém § 11a odst. 9 ovšem vylučuje použití rozpočtových pravidel. Nejvyšší správní soud v odkazovaném rozsudku konstatoval, že z usnesení rozšířeného senátu ze dne 30. 10. 2018, č. j. 1 Afs 291/2017-33, č. 3854/2019 Sb. NSS (body 33 a 38), vyplývá obecná zásada, že při odnímání dotací je třeba vycházet ze zásady přiměřenosti a nelze abstrahovat od závažnosti porušení dotačních podmínek. Není dán rozumný důvod pro rozlišování mezi těmito zákony, neboť oba se týkají dotací z veřejných prostředků, které představují obdobné dobrodíní ze strany státu. Pokud v uvedené věci byla tvrdost § 11a odst. 9 zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu, který výslovně zapovídá použití rozpočtových pravidel, odstraněna výkladem pomocí obecné normy přiměřenosti, pak lze tvrdost § 11d odst. 1 zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu rovněž odstranit výkladem. Městský soud mohl nezastavit řízení, pokud by byl odstraněn zjevný nedostatek žádosti.

[18] Závěrem původní stěžovatelka navrhl, aby Nejvyšší správní soud podle čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“) a § 64 odst. 3 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, podal návrh na zrušení § 11d odst. 1 zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu.

IV. Vyjádření žalovaného

[19] Žalovaný navrhl kasační stížnost zamítnout. Ve vztahu k převážné části argumentace původní stěžovatelky odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, jakož i vyjádření k žalobě. Původní stěžovatelka měla podle § 11b odst. 5 ve spojení s § 11b odst. 4 zákona

o Státním zemědělském intervenčním fondu možnost doložit povinné přílohy stanovené v nařízení vlády č. 83/2023 Sb. ještě v dodatečné lhůtě 25 kalendářních dnů po 15. květnu a „*zbojít*“ tak případně vadně podanou jednotnou žádost. Pokud tak neučinila, podání žádosti nebo dodatečné předkládání podkladů či příloh k žádosti není přípustné a žalovaný nemohl rozhodnout jinak. Jiný postup by představoval porušení zákona a principu rovnosti účastníků řízení.

[20] Odkaz na výzvu k žádosti o zařazení do opatření ekologické zemědělství, kterou původní stěžovatelce zaslal prvostupňový správní orgán, nijak nepodporuje její argumentaci. Tato žádost se netýká poskytnutí dotace. Výsledkem řízení o ní je toliko zařazení žadatele do opatření, které je jednou z podmínek pro poskytnutí dotace, pokud o ní žadatel požádá. Ustanovení § 11b ani § 11d zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu na toto řízení nedopadají. K tvrzení, že prvostupňový správní orgán má 13,5 měsíce na zpracování žádosti, žalovaný uvádí, že obecně je přístupováno ke všem podaným žádostem stejně. Administrace několik desítek tisíc žádostí má určitý logický harmonogram, do něhož spadají i kontrolní období stanovená právními předpisy, v nichž je kontrolováno plnění podmínek jednotlivých dotačních titulů.

[21] Dotace poskytované na základě jednotné žádosti mají hromadný charakter. Proces jejich administrace vyžaduje, aby se v dílčích aspektech prvostupňový správní orgán odchýlil od obecné úpravy obsažené ve správním řádu. Na základě jednotné žádosti může být u každého žadatele vedeno až přes dvě desítky správních řízení, a to v závislosti na množství dotačních titulů, o něž si žadatel požádá. S ohledem na celkové množství žádostí, které každoročně administruje, by v případě jednotlivých žadatelů, jejichž žádost je neúplná či nesprávná, žalovaný nemohl dostát povinnosti rozhodnout v době stanovené unijními předpisy, jakož i požadavku na rychlost řízení obecně. K tomu žalovaný uvádí, že v roce 2023 bylo podáno celkem 31 218 jednotných žádostí, z toho v řádném termínu 29 390. Dlouhodobě prvostupňový správní orgán administruje přes 30 000 jednotných žádostí každý rok. Případné výzvy ještě před uplynutím dodatečné lhůty 25 dnů jsou fakticky neproveditelné. Žalovaný ve svém stanovisku k žalobě podrobně popsal důvody specifčnosti právní úpravy žádosti o dotace prostřednictvím jednotné žádosti.

[22] Důvodnou shledal žalovaný pouze námitku týkající se vady řízení před městským soudem, který vycházel jakožto z podkladu pro rozhodnutí z auditního šetření Evropské komise, aniž by tento audit byl součástí správního spisu, případně proveden k důkazu. Tato vada řízení však nedosáhla intenzity, aby měla za následek vydání nezákonného rozsudku ve věci samé. Auditní šetření se týkalo zejména té části argumentace osvětlující, z jakých důvodů zákonodárce přijal § 11d zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu zavádějící odchylku od obecné právní úpravy ve správním řádu. Samotné ustanovení nicméně nepochybně platí a je účinné i bez provedení tohoto důkazu. Nadto odkaz na tento audit a jeho závěry jsou v určitém rozsahu též součástí důvodové zprávy k zákonu č. 382/2022 Sb.

V. Zákonné předpoklady věcného posouzení kasační stížnosti

[23] Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost je přípustná, byla podána osobou k tomu oprávněnou, včas a z důvodů, které zákon připouští.

[24] Kasační stížnost podala původní stěžovatelka. V průběhu řízení o kasační stížnosti byl ale usnesením krajského soudu ze dne 21. 2. 2025, č. j. KSLB 76 INS 21301/2024-A-22, zjištěn úpadek původní stěžovatelky (výrok I), byl prohlášen konkurs na její majetek (výrok II) a Mgr. Ing. Petra Hamplová, Ph.D. (dále jen „stěžovatelka“) byla ustanovena její insolvenční správkyň (výrok III).

pokračování

[25] Podle § 229 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, se prohlášením konkursu na majetek původní stěžovatelky stala osobou s dispozičními oprávněními insolvenční správkyně. Z důvodu zachování procesní legitimace tedy Nejvyšší správní soud považuje v nyní posuzované věci za stěžovatelku insolvenční správkyni, neboť ta je podle § 246 odst. 1 insolvenčního zákona po prohlášení konkursu na majetek původní stěžovatelky oprávněna nakládat s její majetkovou podstatou, jakož i vykonávat práva a plnit povinnosti s majetkovou podstatou související. Stěžovatelka je v tomto řízení zastoupena advokátem.

[26] Původní stěžovatelka ve svém podání ze dne 12. 3. 2025 sdělila svoji domněnku, že podle § 263 odst. 1 a 4 insolvenčního zákona bylo řízení o její kasační stížnosti prohlášením konkursu přerušeno. Tak tomu ale není. Nejvyšší správní soud odkazuje na právní závěry vyslovené rozšířeným senátem, že „[s]kutečnost, že je vedeno insolvenční řízení s účastníkem řízení ve věcech správního soudnictví jako dlužníkem, nemá vliv na soudní řízení ve správním soudnictví; ustanovení § 140a, 140b a 140c insolvenčního zákona se na správní soudnictví nevztahují“ (rozsudek rozšířeného senátu ze dne 10. 7. 2018, č. j. 4 As 149/2017-121, č. 3767/2018 Sb. NSS, bod 71). Tato skutečnost nemá za následek ani přerušování řízení podle § 263 odst. 1 insolvenčního zákona. Odkazované právní závěry platí ve vztahu k insolvenčnímu řízení jako celku, nikoliv pouze k jeho etapě od zjištění úpadku do rozhodnutí o způsobu řešení úpadku (rozsudek NSS ze dne 2. 8. 2018, č. j. 10 Afs 187/2017-35, bod 16).

VI. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[27] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené rozsudek v mezích rozsahu kasační stížnosti a v ní uplatněných důvodů, jakož i z hlediska možných vad řízení, k nimž je třeba přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[28] Kasační stížnost není důvodná.

[29] Stěžovatelka nezpochybňuje, že dne 11. 5. 2023 podala původní stěžovatelka jednotnou žádost bez požadované přílohy, konkrétně soupisu účetních a daňových dokladů. Rovněž nečiní sporným, že tuto přílohu nedoložila prvostupňovému správnímu orgánu do 15. 5. 2023, který byl posledním dnem pro podání žádosti, ani v následujících 25 kalendářních dnech do 9. 6. 2023, kdy ještě žádost bylo možné podat, byť by na jejím základě byla dotace poskytnuta ve snížené výši. Tvrdí však, že zastavení řízení o jednotné žádosti je nepřiměřeným následkem toliko formálního pochybení spočívajícího v nedoložení přílohy. Prvostupňový správní orgán měl zároveň postupovat nesprávně, jestliže původní stěžovatelku ještě před uplynutím uvedené dodatečné lhůty (tedy do 9. 6. 2023) nevyzval k odstranění vad podání. Stěžovatelka má za to, že § 11d odst. 1 zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu svěřuje správnímu orgánu uvážení, zda řízení zastaví. Pro případ, že se Nejvyšší správní soud s tímto názorem neztotožní, namítá neústavnost tohoto ustanovení a dává podnět k jeho zrušení.

VI.a Rozhodná právní úprava

[30] Dne 1. 1. 2023 nabyla účinnosti zákonná úprava jednotné žádosti o poskytnutí dotace financované alespoň částečně z rozpočtu Evropské unie. Ustanovení § 11b a násl. byla vložena do zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu novelou provedenou zákonem č. 382/2022 Sb., která reagovala na novou unijní právní úpravu společné zemědělské politiky pro období 2023 až 2027. Stejným dnem pozbylo platnosti nařízení č. 640/2014, které do té doby stanovovalo procesní pravidla k jednotné žádosti. Nařízení 2021/2116 předpokládá, že odpovídající pravidla nyní stanoví členské státy, které mají povinnost zavést integrovaný

administrativní a kontrolní systém a v jeho rámci systém pro geoprostorové žádosti a případně systém pro podávání žádostí podle zvířat [čl. 66 odst. 1 písm. b) a čl. 69 tohoto nařízení].

[31] Přestože nařízení č. 640/2014 bylo zrušeno, zákonodárce považoval za účelné, aby nová zákonná úprava zachovávala kontinuitu zavedené praxe. Navázal tak na dosavadní unijní úpravu jednotné žádosti, včetně některých pravidel týkajících se opožděného podání žádosti o podporu nebo žádosti o platbu, které stanovil čl. 13 nařízení č. 640/2014.

[32] Podle § 11b odst. 1 zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu „[j]ednotná žádost o poskytnutí dotace financované alespoň částečně z rozpočtu Evropské unie [...] zahrnuje přímé podpory a některé dotace rozvoje venkova, a to pro bromadná opatření nárokového charakteru“. Odstavec 3 stanoví, že „[o]bsah jednotné žádosti je upraven podle jednotlivého druhu dotace prováděcím právním předpisem vydaným podle § 1 odst. 3, který upravuje rovněž její přílohu, kterou je žadatel povinen k jednotné žádosti přiložit a případně další související doklad“. K tomu odstavec 4 dodává, že „[v]láda nařízením podle § 1 odst. 3 stanoví termín pro podání jednotné žádosti, který se vztahuje rovněž na její přílohu, která je její nedílnou součástí, a termín pro další související doklad. Žadatel může podat pouze jednu jednotnou žádost pro příslušný kalendářní rok.“ Upozornit je třeba i na odstavec 5, podle něhož „[p]odání jednotné žádosti po uplynutí termínu stanoveného podle odstavce 4 má za následek snížení částek, na které by měl žadatel nárok, kdyby žádost podal ve stanovené lhůtě, o 1 % za každý pracovní den. Přesáhne-li prodlení žadatele s podáním jednotné žádosti 25 kalendářních dnů, Fond řízení o žádosti zastaví.“

[33] Na citované ustanovení navazuje § 11d odst. 1 zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu, ve znění účinném do 31. 3. 2025, který stanoví, že „Fond neryzuje žadatele k dodatečnému dokládání přílohy jednotné žádosti, která je její nedílnou součástí a je uvedena v prováděcím právním předpisu vydaným podle § 1 odst. 3. Pokud žadatel přílohu nedoručí do termínu podle § 11b odst. 5, Fond řízení o žádosti zastaví.“

[34] Zastavení řízení upravuje § 11id zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu. Podle tohoto ustanovení „Fond usnesením řízení o žádosti o dotaci zastaví, jestliže žádost a) byla podána po lhůtě stanovené prováděcím právním předpisem vydaným podle § 1 odst. 3, nebo b) trpí vadami a tento zákon nebo prováděcí právní předpis vydaný podle § 1 odst. 3 nepřipouští možnost jejich odstranění“.

[35] Dále je žádoucí zmínit § 2 odst. 2 nařízení vlády č. 83/2023 Sb., podle něhož osoba, která je aktivní zemědělcem, „podá Fondu žádost o poskytnutí přímé platby do 15. května příslušného kalendářního roku, a to na formuláři jednotné žádosti obsahujícím geoprostorové informace vydané Fondem pro příslušný kalendářní rok“.

[36] Vymezení pojmu aktivní zemědělec členskými státy předpokládá čl. 4 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2115 ze dne 2. 12. 2021, kterým se stanoví pravidla podpory pro strategické plány, jež mají být vypracovány členskými státy v rámci společné zemědělské politiky (strategické plány SZP) a financovány Evropským zemědělským záručním fondem (EZZF) a Evropským zemědělským fondem pro rozvoj venkova (EZFRV), a kterým se zrušují nařízení (EU) č. 1305/2013 a (EU) č. 1307/2013. Podle § 4 odst. 2 písm. a) nařízení vlády č. 83/2023 Sb., ve znění účinném do 31. 3. 2024, se aktivním zemědělcem ve smyslu uvedeného nařízení rozumí „fyzická nebo právnická osoba, která je zemědělským podnikatelem a jejíž minimální příjmy nebo výnosy ze zemědělské činnosti na jejich celkových příjmech nebo výnosech za poslední účetně uzavřené období činí nejméně 30 % a zároveň maximální podíl roční částky přímých plateb na základě podané žádosti pro kalendářní rok, ke kterému budou doloženy zemědělské příjmy nebo výnosy za poslední účetně uzavřené období, činí nejvýše 80 % jejich příjmů nebo výnosů ze zemědělské činnosti“.

pokračování

[37] K prokázání splnění podmínky aktivního zemědělce žadatel podle § 4 odst. 5 nařízení vlády č. 83/2023 Sb., ve znění účinném do 31. 3. 2024, předloží společně s žádostí „*zprávu auditora, která potvrdí soulad žadatelem uvedených údajů o jeho celkových příjmech nebo výnosech a jeho příjmech nebo výnosech ze zemědělské činnosti s jeho účetními záznamy*“ [písm. a)], nebo „*daňové přiznání nebo jeho kopii za poslední účetně uzavřené období prokazující celkové příjmy nebo výnosy žadatele a současně daňové a účetní doklady prokazující příjmy nebo výnosy ze zemědělské činnosti za shodné účetní období včetně soupisu účetních dokladů, přičemž z příjmových účetních nebo daňových dokladů musí být zřejmé, že úhrada byla provedena ve prospěch žadatele*“ [písm. b)].

VI.b Zastavení řízení podle § 11d odst. 1 zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu

[38] Nejvyšší správní soud nemůže přisvědčit výkladu stěžovatelky, podle něhož měl prvostupňový správní orgán prostor k uvážení, zda řízení o jednotné žádosti zastaví. Takovému postupu totiž brání jednoznačná zákonná úprava. Předně je třeba uvést, že i v případě lhůty pro doložení přílohy jednotné žádosti podle § 11d odst. 1 ve spojení s § 11b odst. 5 zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu se uplatní obecný účel lhůt, jímž je „*snížení entropie (neurčitosti) při uplatňování práv, resp. pravomocí, časové omezení stavu nejistoty v právních vztazích [...], urychlení procesu rozhodování s cílem reálného dosažení zamýšlených cílů*“ (nálezn Ústavního soudu ze dne 17. 12. 1997, sp. zn. Pl. ÚS 33/97, č. 30/1998 Sb.). Vymezení okamžiku, do něhož lze v kalendářním roce podat jednotnou žádost, umožňuje v určitém předstihu postavit najisto pro příslušné období, kterým žadatelům a v jakém rozsahu budou dotace poskytnuty. Tím vytváří právní jistotu na straně žadatelů, kteří o dotaci včas a řádně požádali, že s ní mohou počítat při své ekonomické činnosti.

[39] Byla-li jednotná žádost, včetně její přílohy, podána po stanoveném termínu, stalo se tak opožděně, přičemž jakákoli diskrece ve vztahu k tomuto závěru je z povahy věci vyloučena. Zákon však v závislosti na tom, o jaké právo jde, může stanovit pravidla, která s ohledem na konkrétní okolnosti umožní učinit úkon dodatečně. Příkladem je navrácení v předešlý stav podle § 41 správního řádu, které zahrnuje také prominutí zmeškání úkonu. O prominutí zmeškání úkonu je třeba požádat ve stanovené lhůtě, přičemž žádosti lze vyhovět jen ze závažných důvodů, které nastaly bez zavinění podatele. Obdobnou výjimku ale zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu neupravuje. Místo toho stanoví samostatný a úplný režim opožděného doložení přílohy jednotné žádosti, který vylučuje jiný postup než zastavení řízení. Odlišný závěr neumožňuje ani poukaz na ochranu práv žadatele a s ní spojenou poučovací povinnost. Ustanovení § 11d odst. 1 zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu výslovně zapovídá výzvu žadateli k doložení přílohy jednotné žádosti. Postup podle § 45 odst. 2 správního řádu se z důvodu přednosti zvláštní úpravy neuplatní (k podmínkám jednotné žádosti srov. též rozsudek NSS ze dne 25. 5. 2026, č. j. 5 As 270/2025-29, bod 30).

[40] Jde-li o námitku neústavnosti § 11d odst. 1 zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu, Nejvyšší správní soud se jí zabýval v tom smyslu, zda jím stanovený následek spočívající v zastavení řízení není nepřiměřený. Východiskem takového posouzení musí být samotný předmět řízení o jednotné žádosti. Na základě této žádosti může být žadateli při splnění dalších stanovených podmínek poskytnuta dotace. Rozhodnutím, kterým se řízení o této žádosti zastavuje, nicméně není zasahováno do vlastnického práva žadatele zaručeného v čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), neboť ten v tomto okamžiku ještě žádnou dotací nedisponuje. Tím se tato situace liší od případů, kdy je příjemci dotace, jemuž již byla dotace vyplacena, stanovena povinnost provést odvod za porušení rozpočtové kázně. Právě ve vztahu k ní Nejvyšší správní soud vyslovil, že „*při stanovení výše odvodu je třeba zvažovat všechny podstatné okolnosti konkrétního porušení rozpočtové kázně a vycházet z principu přiměřenosti, tedy rozumného*

poměru mezi závažností porušení rozpočtové kázně a výší za ně předepsaného odvodu“ (usnesení rozšířeného senátu č. j. 1 Afs 291/2017-33, bod 38).

[41] Nyní jde tedy výlučně o právo žadatele na to, aby jeho jednotná žádost byla posouzena řádně, což také znamená, že při jejím posouzení musí být také respektovány obecné principy vztahující se k výkonu státní moci (ochrana důvěry v zákon, ochrana legitimního očekávání, vyloučení přepjatého formalismu apod). Žadatel se může v souladu s čl. 36 odst. 1 a 2 Listiny domáhat soudní ochrany svých práv, která mohou být dotčena rozhodnutím o jednotné žádosti.

[42] Je namístě připomenout obecné závěry, že „[s]právní orgán je ze zákona povinen chránit práva a zájmy občanů (§ 3 odst. 1 správního řádu) a občanům poskytovat pomoc a poučení, aby pro neznalost právních předpisů neutrpkli v řízení újmu (§ 3 odst. 2 správního řádu). Pokud procesní právní úkony občanů jako účastníků správního řízení obsahují zjevnou nesprávnost a tento nedostatek je možno odstranit, a to poskytnutím poučení či pomoci ze strany správního orgánu, jsou správní orgány povinny dát účastníkům řízení příležitost tuto nesprávnost odstranit. Jestliže se této pomoci občanům jako účastníkům řízení nedostane, a tedy ani ochrana jejich zájmů není zajištěna, potom činnost správního orgánu vykazuje zjevné nedostatky a je v rozporu s principy právního státu založeného na úctě k právům občanů (čl. 1 Ústavy České republiky). Pokud správní orgány ve správním řízení pouze důsledně vyžadují plnění povinností ze strany občanů a nedbají přitom o ochranu jejich zájmů, je výrazem tohoto postupu přepjatý formalismus, jehož důsledkem je sofistikované zdůvodňování zjevné nespravedlnosti, a tím dochází k porušení čl. 36 Listiny základních práv a svobod. Neobstojí v této souvislosti ani námitka porušení ústavního principu rovnosti účastníků řízení, protože požadavek neakceptovatelnosti přepjatého formalismu se vztahuje stejnou měrou na každého z účastníků“ (nález Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 188/04).

[43] To ovšem neznamená, že zákonodárce nemůže stanovit v některých případech, v nichž to odůvodňuje předmět zákonné úpravy, přísnější pravidla, včetně přísnějších podmínek pro náležitosti jednotlivých podání, ať již ve správním řízení nebo soudním řízení správním. Takové řešení obsahuje i § 11b a násl. zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu. Nejvyšší správní soud již v minulosti zdůraznil, že „[p]oskytnutí dotace představuje dobrodíní ze strany státu, čemuž odpovídá i oprávnění poskytovatele dotace svázat příjemce dotace přísnými podmínkami“ (rozsudek rozšířeného senátu č. j. 1 Afs 291/2017-33, bod 36). Z hlediska ochrany práv žadatele je podstatné, že tato přísná zákonná úprava není neurčitá, nepředvídatelná či nerozumná. Žadatelé o dotaci jsou osoby podnikající v oblasti zemědělství, u nichž lze předpokládat, že se s podmínkami dotace seznámí a přizpůsobí jim své jednání.

[44] Trvání na stanovených pravidlech není samoučelné, nýbrž sleduje účel zajištění řádné a včasné administrace žádostí o dotaci, které mají být podle čl. 44 odst. 2 nařízení 2021/2116 vyplaceny v období od 1. 12. roku podání do 30. 6. roku následujícího. Jde o to, aby bylo možné plánovat a následně provádět účinné kontroly správnosti jednotné žádosti, jejích příloh a dalších souvisejících dokladů. K dodržování lhůt by mělo žadatele přimět právě odrazující snížení plateb v případě opožděného podání (srov. bod 15 odůvodnění již zrušeného nařízení č. 640/2014, které v čl. 13 stanovilo obdobné následky opožděné žádosti o podporu nebo žádosti o platbu).

[45] Zmínit lze i důvodovou zprávu k zákonu č. 382/2022 Sb., kterým byl do zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu vložen § 11d (Poslanecká sněmovna, 9. volební období, 2021-2025, sněmovní tisk 272). Ve vztahu k tomuto ustanovení se v ní uvádí, že „[o]dlíšnost tohoto přístupu od obecné úpravy je dána především povahou příloh k jednotné žádosti a dalších souvisejících dokladů, neboť zakládají způsobilost pro dotaci. Podle stále přímo použitelné evropské úpravy vztahující se k podání žádosti o dotaci, jejích změn, předkládání příloh a dalších souvisejících dokladů k jednotné žádosti a jejích změn, má být zajištěno včasné předkládání veškerých podkladů k žádosti o dotaci, zakládají-li způsobilost pro poskytnutí příslušné dotace. Navrženou úpravou má tedy dojít k zachování stávajícího přístupu

pokračování

a rovněž zohledňuje závěry auditního šetření Evropské komise [...], která v aplikační praxi evropských pravidel shledala nedostatky. Lze též očekávat, že ze strany Evropské komise bude tento přístup zastáván i pro další období. Vzhledem k logice ustanovení § 11b a 11c, která podání jednotné žádosti, její změny a dokládání příloh a souvisejících dokladů k jednotné žádosti spojuje s lhůtami, které budou upřesněny v příslušných prováděcích předpisech, by povinnost Fondu vyzývat žadatele k dodatečnému dokládání příloh a dalšího souvisejícího dokladu k jednotné žádosti odporovala smyslu této navržené úpravy.“

[46] Tyto závěry nejsou dotčeny poukazem stěžovatelky na § 11c odst. 2 zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu, který připouští možnost změnit nebo částečně nebo zcela vzít zpět jednotnou žádost ve lhůtě 15 dnů od doručení předběžných výsledků administrativní kontroly nebo předběžných výsledků kontroly prostřednictvím systému monitorování plochy podle § 11 odst. 6 písm. e) tohoto zákona, či poukazem na oprávnění prvostupňového správního orgánu podle § 11c odst. 3 tohoto zákona provést kontrolu na místě. Stěžovatelka má za to, že je-li možné provádět uvedené kontroly, pak nic nebrání ani případnému vyzývání k odstranění vad jednotné žádosti na základě výzvy. Tato argumentace však neobstojí. Uvedená kontrolní oprávnění se týkají hodnocení odůvodněnosti jednotné žádosti, k němuž lze přistoupit teprve poté, co má žádost veškeré náležitosti stanovené právními předpisy. Stejně tak poukaz na celkovou dobu 13,5 měsíce na zpracování a vyhodnocení jednotné žádosti, co do její odůvodněnosti, a případné proplacení příslušné dotace, nemění ničeho na jednoznačně stanovené zákonné lhůtě 25 dnů pro doplnění jednotné žádosti po formální stránce.

[47] Původní stěžovatelka k jednotné žádosti ve stanovené lhůtě nepředložila přílohu, která měla osvědčovat její status aktivního zemědělce. Postupovala tak navzdory tomu, že v jednotné žádosti sama zvolila způsob doložení svých příjmů/výnosů daňovým přiznáním, účetními či daňovými doklady a soupisem účetních a daňových dokladů [§ 4 odst. 5 písm. b) nařízení vlády č. 83/2023 Sb.]. Pokud následně přílohu nedoložila, musela si být vědoma následků s tím spojených, které stanoví § 11d odst. 1 zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu (resp. § 11d tohoto zákona, který upravuje zastavení řízení). Příslušná zákonná úprava sledovala legitimní účel a nebyla pro ni nepředvídatelná. Důsledné lpění na splnění těchto podmínek nelze považovat za projev přepjatého formalismu. Prvostupňový správní orgán nepochybil ani tím, že v souladu s § 11d odst. 1 zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu původní stěžovatelku nevyzval k doplnění chybějící přílohy.

[48] Zbývá dodat, že na základě výše shrnutého posouzení Nejvyšší správní soud neshledal ani žádný důvod, k tomu, aby postupem podle čl. 95 odst. 2 Ústavy a § 64 odst. 3 zákona o Ústavním soudu podal Ústavnímu soudu návrh na zrušení § 11d odst. 1 zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu. Uvedenému okruhu námitek stěžovatelky nebylo možné přisvědčit.

VI.c Ostatní námítky

[49] Nejvyšší správní soud přisvědčil stěžovateli, že pokud městský soud v řízení o žalobě vycházel ze závěrů auditního šetření Evropské komise (body 40 a 43 napadeného rozsudku), které nebyly součástí správního spisu, bylo jeho povinností provést tento listinný důkaz. To, že se v tomto směru městský soud dopustil pochybení, uznal ve svém vyjádření i žalovaný.

[50] Přesto nejde o vadu řízení před soudem, která by mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Závěry auditního šetření Evropské komise obsahovaly jen podpůrné argumenty, které se týkaly praxe českých správních orgánů při vyzývání žadatelů k doplnění jednotné žádosti za účinnosti nařízení č. 640/2014. Tyto závěry nebyly rozhodné pro posouzení věci, neboť výzvu k doložení přílohy jednotné žádosti nyní

jednoznačně zapovídá § 11d odst. 1 zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu, podle něhož bylo postupováno při rozhodování o jednotné žádosti původní stěžovatelky.

[51] Stěžovatelka dále namítá, že s nárokovými dotacemi, jichž se týkala jednotná žádost, původní stěžovatelka počítala ve svém *cashflow*. Nejvyšší správní soud ve vztahu k této námitce plně souhlasí se závěry městského soudu obsaženými v napadeném rozsudku. Dotace poskytnuté na základě jednotné žádosti jsou nárokové až po splnění dotačních podmínek, a původní stěžovatelce tak nesvědčilo legitimní očekávání, že jí dotace bude vyplacena, jestliže o ní nepožádala zákonem stanoveným způsobem, který zahrnuje také včasné doložení přílohy žádosti. Odkaz stěžovatelky na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Afs 253/2020-31 není přílehlavý. Tento rozsudek se totiž věnoval porušení podmínek dotace až po jejím vyplacení, pročez na nyní posuzovanou věc nedopadá.

[52] Ke kasační stížnosti stěžovatelka Nejvyššímu správnímu soudu přiložila již zmíněnou výzvu č. j. SZIF/2024/0771975. Tato výzva měla zřejmě podpořit argumentaci obsaženou v kasační stížnosti (bodech 43 a 47), podle níž by prvostupňový správní orgán „*měl dát účastníkům řízení příležitost zjevnou nesprávnost odstranit, když tak činí naprosto běžně.*“ Pro posuzovanou věc však žádný význam nemá. Je tomu tak z toho důvodu, že se v ní, jak vyplývá z jejího výroku, „[ž]adatel [...] *vyžývá, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení této výzvy doplnil/opravil svou žádost o zařazení do opatření ekologického zemědělství.*“ Jde tak o výzvu podle § 45 odst. 2 správního řádu, která se netýká řízení o jednotné žádosti, u něhož § 11d odst. 1 zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu obdobnou výzvu nepřipouští.

VII. Závěr a náklady řízení

[53] Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou a nezjistil ani žádnou z vad, ke které by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Kasační stížnost proto zamítl podle § 110 odst. 1 věty poslední s. ř. s.

[54] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla úspěch ve věci, a tudíž nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, nevznikly mu ale žádné náklady nad rámec obvyklé úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. srpna 2026

L. S.

JUDr. Barbara Pořízková v. r.
předsedkyně senátu